

Dziękuję wszystkim gościom, którzy przybyli, aby wspólnie świętować: Arcybiskupowi Łódzkiemu, Inspektorom Salezjanom Księżda Bosko z Polski, Wikarii z Inspektorii Słowackiej (SLK), Inspektorze Czech (CEL), Przedstawicielce Inspektorii Austrii i Niemiec (AUG), Przełożonej Wizytatorii Europy Wschodniej i Gruzji (EEG), Byłym Wychowankom Córek Maryi Wspomożycielki, Salezjanom Współpracownikom i Salezjankom Współpracownicom, Michalitkom i Michalitom, Salezjanom z różnych wspólnot, przedstawicielkom Sióstr Salezjanek ze wszystkich wspólnot z przedstawicielami wspólnot wychowawczych, młodzieży, dzieciom...

Jesteśmy tu razem, aby dziękować Bogu, który w ogromie swojej miłości chciał nas jako Córki Maryi Wspomożycielki w Polsce. Posłużył się pokornymi i odważnymi kobietami, które 100 lat temu, wierząc w salezjański projekt wychowawczy i ufając Opatrzności Ojca, powierzyły się Maryi – Mistrzynie, Przewodniczce i Wspomożycielce.

Z wielkodusznością i odwagą dały impuls charyzmatowi salezjańskiemu, a pozostając wśród ludzi, w pełni współpracowały w realizacji posłannictwa salezjańskiego; stworzyły warunki dla tej owocności, której najdobitniejszym świadectwem jest wasza dzisiejsza obecność tutaj.

Jesteśmy tu razem, aby uczcić dwie ważne rocznice: 100-lecie naszej obecności tutaj i 150-lecie założenia Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki, dlatego chcemy uczynić z tego wydarzenia wspaniałą okazję do zatrzymania się nad historią i uznania, że mamy dziedzictwo, za które jesteśmy odpowiedzialni. Aby je zachować, należy je stale odnawiać, tak aby było odpowiedzią na nowe potrzeby edukacyjne.

Wszyscy jesteśmy wezwani do tego, aby być odpowiedzialnymi za zachowanie i rozwój charyzmatu. Każdy z nas jest osobiście odpowiedzialny za jego żywotność. Charyzmat jest darem Ducha świętego dla budowania Kościoła. Ma on wewnętrzny dynamizm prorocki i wymaga ciągłego nawracania się, aby stopniowo przyoblec się w Jezusa.

Jest to warunek „życiodajności” w przekazywaniu charyzmatu, który ogarnia i dociera do wielu rzeczywistości, rozprzestrzeniając się na wszystkie konteksty, na całym świecie, co jest znakiem, że to, co przekazali nam nasi założyciele, zachowuje niezwykłą aktualność.

Zapobiegać oznacza posiadać perspektywiczną wizję, która pozwala nam określić najgłębsze potrzeby młodych ludzi na całym świecie, zjawiska i dynamizmy, które poruszają społeczeństwo, tak aby dostrzec aspekty procesu zmian, ale również i wartości prorockie.

W kulturze, w której zagrożone są warunki dla rozwoju życia, osoby, rodziny, charyzmat nabiera coraz większego znaczenia. W świecie często podzielonym i ożywionym logiką rywalizacji, w kontakcie z rodzinami naznaczonymi konfliktami i niepokojami, wszyscy możemy być proroczym znakiem, wezwaniem do odpowiedzialności wychowawczej, świadectwem tego projektu komunii, do którego każda osoba jest powołana, wsparciem w chwilach trudności.

Celebруем radość z obecności: Maryja jest obecna i idzie z nami, wspierając nas w misji wychowania młodzieży. To wyrażenie księdza Bosko podczas jego ostatniego spotkania z Córkami Maryi Wspomożycielki w Nizza w 1885 roku nie dotyczy tylko tamtego domu, tamtego miejsca, ale wskazuje na obecność Maryi na naszej ulicy, we wspólnotach, w rodzinach, na waszej pięknej ziemi. Wyrażenie to nie jest tylko abstrakcyjnym zwrotem, ale wskazuje na wizję i pewność zakorzenioną w wierze: to Maryja uczyniła wszystko i czyni to nadal, także dzisiaj, tutaj, jesteśmy tego pewni!

Aby żyć pełnią charyzmatu i ożywiać go, potrzebna jest umiejętność patrzenia w przyszłość ze świadomością, że to, co powiedział ksiądz Bosko, jest aktualne także dzisiaj: „Bycie razem w liczonym gronie zwiększa radość, dodaje otuchy do znoszenia trudów (...), przekazuje się innym swoją wiedzę, swoje pomysły i w ten sposób jeden uczy się od drugiego. Bycie razem,

czyniąc dobro, daje nam życie, nie zdając sobie z tego sprawy” (Ksiądz Bosko w *Memorie Biografiche* VII 602).

Jest nas tu wielu, prosimy, za wstawiennictwem księdza Bosko i Matki Mazzarello, abyśmy z pasją dzielili misję wychowawczą i umieli hojnie służyć darami, jakie posiadamy w sobie, tworząc sieci kontaktów między sobą oraz z organizacjami i osobami zainteresowanymi wychowaniem i zbawieniem młodzieży.

Mając to na uwadze, mamy nadzieję i życzymy sobie, abyśmy mogli kontynuować naszą podróż przez kolejne 100 lat.